

Publicerad 2007-09-27 16:34 av Anna Frölander

aska

det är jag
som sätter kanylen
i armen
i tatueringens mitt

det kommer döda allt
som är vackert
i dig

du vet
allt det där
du tränat upp

vi har inget
emot oss längre
allt vi gjort
allt de sagt

en påhittad historia

de döda har öppnat
sina vägar

framåt kamrat
framåt
trottoaren är uppbruten
för hand

lyft mig inte
jag bär dig
släpar kroppen
den sista biten

vi låter gravarna vara
som vi lovat
de tysta gårdarna
har övergivits
det är över nu

här är jag född

röken i tunna slingor
är inte från fabriken
det är något annat
som brinner

fattiga
och själlösa

de har blivit som en
enda kropp

av askan ska det
byggas nya städer
andra värden

handen är tung
handflatan
ett pappersark
det sista

snart kan vi inte
komma längre

den minsta flickan
hoppas också
svävar
fallet som dämpas
ljudlöst

aska

det börjar om på nytt
jag vet det
vänta bara
tills det är dags

ser du
allt är över oss

verkligen över

och vi tar med allt
som de har

allt som gått förlorat

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Anna Frölander med Poeter.se id #18481 innehar upphovsrätten